

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. An delegatus Papæ absolvere possit cum, qui dicit ab ordinario se suo injustè excommunicatum esse, vel-post legitimam appellationem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

delegatorum à sede Apostolica aliqui partem tantum causa subdelegaverint aliis, quo in casu non jam ad delegatos subdelegantes, sed ad primam delegatorem. Pontificem scilicet appellandum est, c. si dno 3. b. t. in 6. cum enim appellatio fieri debeat ad superiorem, nullus autem delegatorum respectu alterius, ab eadem sede, in eadem causa, delegati sit superior, consequenter in nullo casu ad parem delegatum fieri potest appellatio, sed à dignitate delegantium desumi debet, ad quem fieri debeat appellatio. Tertiò si expiciat contra delegatum, partem cause subdelegantem, quod jurisdictionem non habeat, eo quod v. g. mortuus fuerit Papa delegans prius, quam causa commissa per delegatum cepta fuerit, in hoc enim casu non ad delegatum, qui negatur habere jurisdictionem, sed ad primum delegantem appellari debet, c. si à subdelegato 14. b. t. in 6.

§. IV.

An delegatus Papæ absolvere posset eum, qui dicit ab ordinario se suo injustè excommunicatum esse, vel post legitimam appellationem?

Responsio ex c. cum contingat 36. b. t. petenda, ubi duæ ad hanc rem spestantes dantur regulæ; prima est quod conquerens se injustè excommunicatum esse, & negans etiam validè latam esse excommunicationem, absolvit ante omnia debitum iuxta formam Ecclesiæ, praestata scilicet cautione, quod Ecclesiæ mandatis sit pariturus (cum enim excommunicatione injusta quidē, non tamen nulla saltem in foro externo liget, consequenter

ab ea absolvī prius debet reus quam probations de injustâ hac excommunicatione proferat, ut audiri postmodum possit, si injustam fuisse excommunicationem probare velit) nisi statim probare velit contraria pars latam eam fuisse propter notoriam contumaciam. Secunda regula est, quod recipi debeat statim, antequam nulla declaretur excommunicatione, de nullitate illius, si pars opponat latam in se fuisse excommunicationem post legitimam appellationem interpolitam, aut quod in ea ferenda intolerabilis error expressus sit, si enim probat invalidam fuisse, tum nullâ absolutione opus est, cum nulla fuerit ligatio, nec in interno, nec in foro externo, pro quo tamen ligatus est, qui injustam tantum sui excommunicationem prætendit.

SECTIO VI.

De prorogatione jurisdictionis judicis delegati, & ejusdem recusatione.

§. I.

De prorogatione, sive extensione jurisdictionis delegatae.

Respondetur primò, quod jurisdictione delegata prorogari non possit, sive extendi ad personas in rescripto non expressas, etiam de consensu partium, ut constat ex c. P. & G. 40. b. t. (cum enim strictæ explicatio sit rescriptum delegationis, & quidem juxta mentem delegantis, consequenter nullam licet partibus pro suo placito facere extensio nem